

ΠΑΒ2563.....
08 ΔΕΚ. 2014

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ο.Λ.Α. ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Σχετικά με ηλεκτρονική επιστολή που έλαβα από το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Αθηνών (presspubl@eea.gr) με θέμα το αίτημά τους για λήψη πρωτοβουλιών περιφρούρησης των όρων θεμιτού ανταγωνισμού έναντι των διαμεσολαβούντων στον κλάδο ασφαλειών.

Ο Αναφέρων Βουλευτής,

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ανατροπής

(143622.)

Ανταγωνισμός χωρίς αρχές σε βάρος των διαμεσολαβούντων στον κλάδο ασφαλειών

Ένας κλάδος που αντιστέκεται με επιτυχία επί πέντε χρόνια, στη μεγάλη οικονομική κρίση που βιώνει η χώρα μας, βρίσκεται τώρα αντιμέτωπος με τον εσωτερικό εχθρό του, τον αθέμιτο και χωρίς αρχές ανταγωνισμό, για την κατάκτηση πελατών.

Αν για τολμηρούς επιχειρηματίες η κρίση είναι πάντα μια ευκαιρία για νέες καινοτόμες δραστηριότητες, φαίνεται για κάποιες μεγάλες εταιρείες είναι ευκαιρία για να ασκήσουν τις πλέον απαρχαιωμένες μεθόδους άγρας πελατών, χρησιμοποιώντας την οικονομική τους δύναμη στην οικονομία και τη δεσπόζουσα θέση στον κλάδο τους.

Μιλάμε για τον κλάδο ασφαλίσεων, όπου τον τελευταίο καιρό στην κυριολεξία έχουν «λυθεί τα σκοινιά» και κάθε τράπεζα που αισθάνεται ότι μπορεί να εκβιάσει τους πελάτες της με τη μεγάλη δύναμη που διαθέτει πάνω τους, ασκεί άμεσα ή έμμεσα εκβιασμό με στόχο να «φορτώσει» κάθε συναλλαγή με δική της ασφάλεια! Στόχος τους είναι να αλλοιωθεί η ελεύθερη βούληση και η ελεύθερη επιλογή της ασφαλιστικής κάλυψης, αποκομίζοντας παρανόμως κέρδη.

Οι καταγγελίες από πελάτες που δέχτηκαν εκβιαστικές, παρελκυστικές ή ευθείες κλήσεις να αποδεχτούν να ασφαλίσουν τα δάνεια που εξυπηρετούν, ρυθμίζουν, ή λαμβάνουν από τις τράπεζες, σε συνδεόμενες ασφαλιστικές εταιρείες, για να «έχουν ήσυχο το κεφάλι τους», είναι πολλές. Δυστυχώς δεν πρόκειται για μεμονωμένα επεισόδια αλλά για διευρυμένη πρακτική.

Στο χορό μπήκαν και ορισμένες ασφαλιστικές εταιρείες οι οποίες είτε συμβλήθηκαν με το αζημίωτο με τράπεζες, είτε πλησιάζουν με δικά τους μέσα τους υποψήφιους πελάτες, στοχεύοντας να βγάλουν από τη μέση, τους από δεκαετίες παραγωγικούς συνεργάτες τους διαμεσολαβητές, με σκοπό να καρπωθούν όλο το κέρδος της ασφάλισης!

Η πλέον καθιερωμένη πρακτική που ακολουθούν, είναι η αποστολή ηλεκτρονικών μηνυμάτων (sms, e-mail) προς υποψήφιους πελάτες, αφού πρώτα διαπιστώσουν μέσα από παράνομη πληροφόρηση την θέση του πελάτη, ο οποίος ασκεί οποιαδήποτε επιχειρηματική, καταναλωτική ή οικονομική δραστηριότητα η οποία επιδέχεται ή προϋποθέτει για λόγους διασφάλισης, ασφαλιστικό συμβόλαιο.

Πέρα από αυτό, τον κάθε πελάτη που θα έχει την τύχη να συναλλαχθεί με την τράπεζα για να δανειστεί, τον περιμένει αναπάντεχα και παράνομα μια στενή πολιτορκία από τον γκισέ της τράπεζας μέχρι τους διευθυντές, τα στελέχη και τους «παριστάμενους συμβούλους» οι οποίοι εν είδη «φιλικής πληροφόρησης», τον ενημερώνουν ότι η προώθηση της παραπέρα συνεργασίας προϋποθέτει και μια «άλλη συνεργασία», αυτή της ασφάλισης των προϊόντων της συναλλαγής, δήθεν για να απελευθερωθεί από κάθε άγχος για την τύχη της συναλλαγής και ειδικά του δανείου!

Πρόκειται για μια απαράδεκτη, ανήθικη αλλά και παράνομη επιχειρηματική πρακτική που φέρνει τον κλάδο σε κατάσταση ζούγκλας και «πρωταρχικής συσσώρευσης», όπου καμία αρχή, δεοντολογία και νόμος δεν ισχύει. Δεν θα ήμασταν καθόλου υπερβολικοί αν λέγαμε ότι εφαρμόζουν στο εσωτερικό της ασφαλιστικής αγοράς τον επιχειρηματικό κανιβαλισμό σε βάρος του κλάδου των

διαμεσολαβούντων, ο οποίος είναι η βάση του αλλά και ο **μόνος** χαμένος από αυτές τις αθέμιτες πρακτικές.

Έχουν την εντελώς σφαλερή άποψη ότι η εξόντωση των διαμεσολαβούντων με αυτούς τους τρόπους, θα τους αποφέρει κέρδη. Ούτε που φαντάζονται ότι πριονίζουν ακριβώς το κλαδί πάνω στο οποίο κάθονται και αυτοί και η αγορά της ιδιωτικής ασφάλισης. Δεν αντιλαμβάνονται ότι ολόκληρος ο κλάδος των ασφαλειών στηρίζεται στους μάχιμους στρατιώτες του που δεν είναι άλλοι από τους διαμεσολαβούντες. Αυτοί διανύουν τα χιλιόμετρα μέχρι τον κάθε πελάτη, αυτοί με ατελείωτες εργατοώρες πείθουν, αυτοί θέτουν στην υπηρεσία του κλάδου και των εταιρειών τα χιλιάδες μικρά κεφάλαιά τους, τον όγκο των οποίων δεν φαντάζονται οι ασφαλιστικές εταιρείες και οι τράπεζες, αυτοί «απλώνουν» την απασχόληση χιλιάδων ανθρώπων στην κοινωνία, αυτοί κουβαλάνε την τεχνογνωσία της ασφάλισης στα δύσκολα και τέλος αυτοί πρώτοι «ξελασπώνουν» τις εταιρείες από κάθε αδυναμία έναντι των πελατών, για να μη πούμε ότι πληρώνουν και το μάρμαρο όταν στα υψηλά κλιμάκια κάτι δεν πάει καλά.

Μια καταστροφή του κλάδου των διαμεσολαβούντων δεν θα είναι μια απλή έξοδος κάποιων επιχειρήσεων από την αγορά. Θα συμπαρασύρει μεγάλες ανατροπές στην ασφάλιση με ανυπολόγιστες συνέπειες σε όλους τους τομείς της οικονομίας που δεν είναι δυνατόν να εκτιμηθούν τώρα. **Έτσι στην πράξη, οι μεγάλες ασφαλιστικές επιχειρήσεις θα μετατραπούν σε στρατηγούς χωρίς μάχιμο στρατό.**

Αυτοί που νομίζουν ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, όχι μόνο στον κλάδο των ασφαλειών, αλλά σε κάθε κλάδο, είναι βαρίδιο στην οικονομία και στα κέρδη τους, θα πρέπει να καταλάβουν ότι είναι η βάση πάνω στην οποία και μόνο, μπορούν να υπάρχουν και να κερδίζουν οι μεγάλες επιχειρήσεις. Όχι μόνο γιατί συσσωρεύουν άπειρα μικρά κεφάλαια θέτοντάς τα σε κίνηση, αλλά και γιατί καλύπτουν ανάγκες ανάπτυξης, απασχόλησης, αποκέντρωσης και παραγωγικής διάχυσης της οικονομίας με τρόπο που αδυνατεί να καλύψει, με οικονομικότερους και παραγωγικότερους όρους, κάθε άλλη μορφή επιχειρηματικής οργάνωσης. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι, σύμφωνα με το Ενημερωτικό Δελτίο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του 2012, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην Ελλάδα καλύπτουν το 99,9% των επιχειρήσεων και το 85,2% της απασχόλησης του ιδιωτικού τομέα και στην Ε.Ε. το 99,8% και το 67,4% αντίστοιχα!

Θα περίμενε κανείς να υπάρχουν άμεσες παρεμβάσεις τόσο από την Πολιτεία όσο και απ τη Διεύθυνση Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης (ΔΕΙΑ) της Τράπεζας της Ελλάδος, αντικείμενο της οποίας είναι η άσκηση εποπτείας επί των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Επιπλέον, με τις πρακτικές των ηλεκτρονικών μηνυμάτων τίθεται και θέμα παραβίασης προσωπικών δεδομένων τα οποία οι πελάτες των τραπεζών δίνουν υποχρεωτικά για άλλη χρήση, τη συναλλαγή με την τράπεζα. Η Αρχή Προστασίας των Προσωπικών Δεδομένων οφείλει να διερευνήσει τις παραβιάσεις που γίνονται με την παράνομη χρήση προσωπικών πληροφοριών από στελέχη των τραπεζών και ασφαλιστικών εταιρειών. Από πλευράς πολιτών, οι καταναλωτικές οργανώσεις, όπως το Κέντρο Προστασίας Καταναλωτών οφείλουν να υπερασπίσουν τους πολίτες. Τέλος, η Επιτροπή Ανταγωνισμού οφείλει να ελέγξει την παραβίαση των κανόνων υγιούς ανταγωνισμού όχι μόνο σε βάρος ομοειδών επιχειρήσεων αλλά κυρίως σε βάρος

ολόκληρου του κλάδου των διαμεσολαβούντων, ο αφανισμός του οποίου κυριολεκτικά καταστρέφει τη βάση του ανταγωνισμού. Προωθείται έτσι ένα πρωτοφανές ολιγοπώλιο των ασφαλειών μεταξύ μερικών τραπεζών και εταιρειών. Σε μια τέτοια περίπτωση, ολόκληρος ο πληθυσμός και οι επιχειρήσεις θα είναι όμηροι αυτών των δεσποζουσών επιχειρήσεων.

Πέρα απ' όλα αυτά, η πρακτική των τραπεζών παραβιάζει ευθέως την εγκύκλιο 462/14-05-2013 της Διεύθυνσης Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης (ΔΕΙΑ) της Τράπεζας της Ελλάδος, με την οποία επισημαίνεται ότι ο δανειολήπτης:

- Δεν δεσμεύεται από τη δανειακή σύμβαση να ασφαλιστεί στη συνεργαζόμενη με το πιστωτικό ίδρυμα ασφαλιστική εταιρία.
- Μπορεί να προσκομίσει ασφαλιστήριο συμβόλαιο με εταιρία δικής του επιλογής το οποίο αφού πληροί τις καλύψεις της σύμβασης πρέπει να γίνει αμέσως δεκτό από την Τράπεζα.

Για δε τα πιστωτικά ιδρύματα:

- Απαγορεύεται να παραπλέμπουν τον καταναλωτή σε συνεργαζόμενο ασφαλιστικό διαμεσολαβητή.
- Απαγορεύεται να προβαίνουν σε κάθε μορφής παραπλανητική πώληση δημιουργώντας τη ψευδή εντύπωση πως μόνο το ασφαλιστήριο από το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις της δανειακής σύμβασης.
- Υποχρεούνται να παρέχουν γραπτή προ-συμβατική ενημέρωση στο δανειολήπτη και να λαμβάνουν επιβεβαίωση της σχετικής ενημέρωσης.

Κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου. Αν άμεσα δεν απαγορευτεί και κατασταλεί το αθέμιτο κυνήγι πελατών από τα όργανα των τραπεζών και κάποιων ασφαλιστικών εταιρειών, οι βλάβες που εγκυμονούν είναι τεράστιες. Δεν πρόκειται για κάποιο κλαδικό και συντεχνιακό θέμα. Πρόκειται για ζήτημα που άπτεται της οικονομίας και της κοινωνίας.

Από το Ε.Ε.Α.